

Jeg anser det ikke for nødvendigt at om-tale disse Skrivelser nærmere, idet ærede Medlemmer har Lejlighed til at gøre sig bekendt med dem, for saa vidt de ikke allerede har gjort det, men jeg skal dog gøre opmærksom paa, at Udvalget ved den sidste Skrivelse, som blev afsendt den 16. Marts 1917, rettede en Forespørgsel til den højtærede Landbrugsminister, om han maatte være villig til at yde sin Medvirkning til, at Lovforslaget kunde komme til at hvile paa et andet Grundlag, i hvilket Hovedpunktet skulde være dette, at alle Arvefæsteafgifter kom til at falde ind under Lovens Afløsningsbestemmelser. Denne Forespørgsel blev afsendt den 16. Marts 1917, altsaa for over 8 Maaneder siden, og Udvalget har endnu ikke modtaget noget Svar. Ærede Medlemmer vil heraf se, at den højtærede Landbrugsminister først har brugt $\frac{1}{2}$ Aar til Udarbejdelsen af sit Lovforslag — jeg er tilbøjelig til at tro, at naar dette Lovforslag ikke skulde ledsages af udførlige Oplysninger til Sagens Belysning, vilde en af hans dygtige Fuldmægtige i Landbrugsministeriet kunne have præsteret det Arbejde paa 8 Dage —, ærede Medlemmer vil endvidere se, at Udvalgets Anmodning om Tilvejebringelsen af forskellige Oplysninger ved en Forglemmelse eller Fejltagelse er blevet henlagt, hvorved der er spildt en Tid af ca. 5 Maaneder, og endelig vil det ses, at en Forespørgsel fra Udvalget til Ministeren, afsendt den 16. Marts d. A., endnu ikke efter 8 Maaneders Forløb er blevet besvaret. Det forekommer mig derfor, at den højtærede Ministers Stilling til denne Sag er højst mærkelig, og at hans Mangel paa Interesse for Sagen er meget iøjnefaldende.

Hvis nu Forholdet havde været dette, at den højtærede Landbrugsminister var meget stærkt optaget af andre store og vigtige Spørgsmaal vedrørende hans høje Embedsstilling, ja saa kunde dette jo dog anføres som en Undskyldning eller formildende Omstændighed. Men vi ved jo alle, at i de senere Aar er alle store og vigtige Spørgsmaal vedrørende Landbruget gledet bort fra Landbrugsministeren over til Indenrigsministeren. Drejer det sig om Brødkorn, Foderkorn, Saasæd, Foderstoffer, Kartofler, er det Indenrigsministeren, der staar som den ledende. Drejer det sig om Smør, Flæsk eller Fedt, er det Indenrigsministeren, der fører an, og Landbrugsministeren, der ser til. Og hvad der gælder for Land-

brugets Vedkommende, gælder ogsaa for Fiskeriet, det andet store Erhverv, der sorterer under Landbrugsministeren. Vi saa ogsaa for en Tid siden, da Repræsentanter for Fiskerne var samlet her i Byen til Møde for at drøfte vigtige Spørgsmaal vedrørende deres Erhverv, at det var Indenrigsministeren, der kom til Stede for at deltage i Forhandlingen om disse vigtige Spørgsmaal, og Landbrugsministeren, der var til Stede, var det vel nærmest som Tilskuere. Og hvad der gælder for Landbruget og Fiskeriet, gælder ogsaa i det væsentlige for Skovbruget, ogsaa her er det Indenrigsministeren, der fører an, naar det drejer sig om vigtige og betydningsfulde Spørgsmaal. Det forekommer mig derfor, at den højtærede Landbrugsminister maa have en meget let og behagelig Stilling — for saa vidt man da kan kalde det for en Behagelighed ikke at have ret meget at bestille —, og det forekommer mig, at under disse Forhold maatte han nok kunne faa Tid til at beskæftige sig noget mere med den Sag, vi her har til Behandling, end han hidtil har vist at gøre. Jeg vil i alt Fald meget henstille til den højtærede Minister, om han, naar vi nu igen tager fat paa dette vigtige Spørgsmaal, dog saa ikke kunde faa Lejlighed til at yde sin Medvirken til, at vi kunde faa fremmet denne Sag. Hidtil er der jo egentlig kun gjort Skade ved Lovforslaget, og ikke saa ganske lidt endda, idet det har medvirket til saa godt som fuldstændig at rudsige den frivillige Afløsning af de Afgifter, det her drejer sig om, men det kan Arvefæsteyderne ikke være tjent med. Jeg vil derfor meget henstille til den højtærede Minister, at naar nu det Udvalg, som forhaabentlig faar med denne Sag at gøre, henvender sig til Ministeren og beder ham om at hjælpe Udvalget til at naa et godt og tilfredsstillende Resultat, at vi saa ikke skal vente saa længe, som vi plejer at maatte vente ved Behandlingen af dette Spørgsmaal.

Godskesen: Da vi for første Gang behandlede Forslag til Lov om Afløsning af Arvefæsteafgifter for snart $1\frac{1}{2}$ Aar siden, tillod jeg mig udførligt at gøre Rede for min og mine Partifællers Stilling til Sagen. Jeg søgte at paavise, at Lovforslaget gør betydeligt Indgreb i bestaaende private Retsforhold, og dette ikke i alle private Retsforhold af en vis Art, men i ganske tilfældig udvalgte Retsforhold, medens andre Retsforhold af ganske samme Kvalitet bliver udenfor Loven. Jeg søgte dernæst